

Technika cyfrowa

Dr inż. Janusz Dudziak

Literatura:

1. J. Kalisz *Podstawy elektroniki cyfrowej*, WKŁ
2. M. Molski *Wstęp do techniki cyfrowej* WKŁ
3. B. Wilkinson: *Układy cyfrowe*, WKŁ
4. J. Pieńkos, J. Turczyński: *Układy scalone TTL w systemach cyfrowych*, WKŁ
5. W. Traczyk: *Układy cyfrowe. Podstawy teoretyczne i metody syntezy*, WNT
6. J. Piecha: *Elementy i układy cyfrowe*, PWN
7. W. Majewski: *Układy logiczne*, WNT

pojęcia i definicje podstawowe

technika cyfrowa

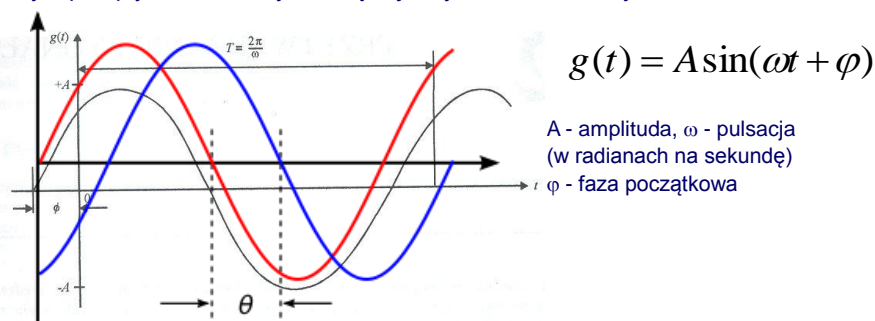
Definicje

Wartość dyskretna - wartość **nieciągła** lub pojedynczą.

W matematyce – przeciwieństwo ciągłości, np. funkcja $f(x) = [x]$ (przyporządkowująca każdej liczbie rzeczywistej jej wartość całkowitą) ma dziedzinę **ciągłą**, a zbiór wartości **dyskretny**.

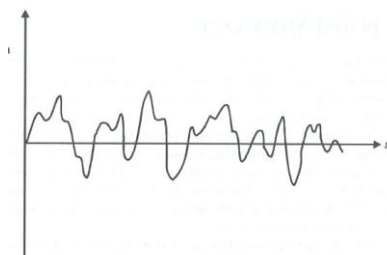
sygnał

- **sygnał** to abstrakcyjny model dowolnej mierzalnej wielkości zmieniającej się w czasie, generowanej przez zjawiska fizyczne lub systemy. Tak jak wszystkie zjawiska może być opisany za pomocą aparatu matematycznego, np. poprzez podanie pewnej funkcji zależnej od czasu. Ponieważ sygnał niesie informację o naturze badanych zjawisk lub systemów, w niektórych dziedzinach nauk jest on traktowany jak nośnik informacji. Sygnał oznacza zatem przepływ strumienia informacji, przy czym przepływ może odbywać się w jednym lub w wielu wymiarach.

sygnał analogowy

- ◆ **sygnał analogowy** - sygnał, który może przyjmować dowolną wartość z ciągłego przedziału (nieskończonego lub ograniczonego zakresem zmienności). Jego wartości mogą zostać określone w każdej chwili czasu, dzięki funkcji matematycznej opisującej dany sygnał. chwilowej przebiegu pierwotnego

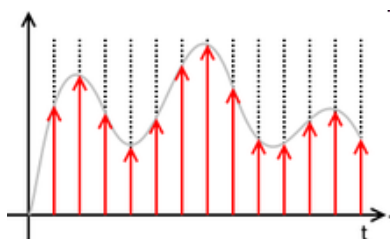
- przykład - napięcie wytworzone przez przetwornik będące odpowiednikiem chwilowej wartości ciśnienia

sygnał dyskretny

- ◆ **Sygnał dyskretny** – model wielkości zmiennej, która jest określona tylko w dyskretnych chwilach czasu. Najczęściej jest to sygnał powstały poprzez próbkowanie sygnału ciągłego.

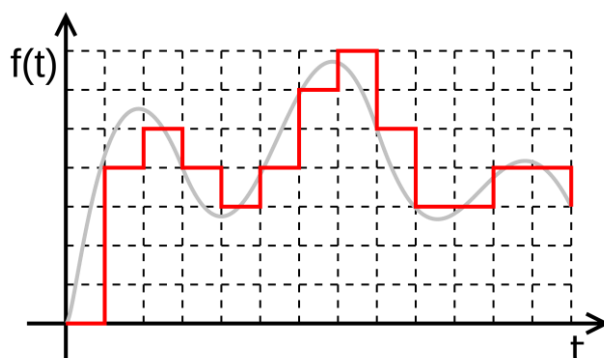
W odróżnieniu od sygnału ciągłego, sygnał dyskretny nie jest funkcją zdefiniowaną dla ciągłego przedziału argumentów, lecz ciągiem liczbowym. Każda wartość ciągu nazywa się próbką (ang. *sample*).

W odróżnieniu od **sygnału cyfrowego**, poszczególne próbki sygnału dyskretnego analogowego mogą przyjmować dowolne wartości z nieograniczonego lub ograniczonego zbioru.

sygnał cyfrowy

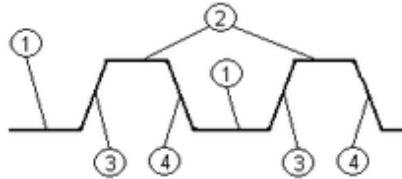
Sygnał cyfrowy – sygnał, którego dziedzina i zbiór wartości są dyskretny.

Sygnał cyfrowy często jest efektem **spróbkiwania** i **skwantowania** sygnału pierwotnie ciągłego (analogowego, np. sygnał na wyjściu komparatora napięcia kontrolującego pewien proces w określonych chwilach)

sygnał binarny

Sygnał cyfrowy , którego zbiór wartości jest **dwuelementowy**.

- 1) Poziom niski, 2) Poziom wysoki,
- 3) Zbocze narastające,
- 4) Zbocze opadające

System pozycyjny

Definicja

System pozycyjny definiuje:

- wektor wag

$$\mathbf{W} = \{w_{k-1}, \dots, w_1, w_0, \dots, w_{-m}\}$$

odpowiadający poszczególnym pozycjom liczby

- określony dla każdej pozycji zbiór dozwolonych cyfr

$$\mathbf{D}^i = \{d_{p-1}^i, \dots, d_1^i, d_0^i\}$$

W systemie pozycyjnym wartością liczby $\mathbf{X} = \{x_{k-1}, \dots, x_1, x_0, \dots, x_{-m}\}$ gdzie $x_i \in D^i$ jest $X = \mathbf{X} \cdot \mathbf{W}$.

System pozycyjny

W systemie **stałobazowym** każda waga w_i jest potęgą stałej całkowitej $\beta > 2$ zwanej podstawą (bazą) systemu.

Wartość liczby w systemie stałobazowym oblicza się ze wzoru

$$X = \sum x_i \beta^i$$

$$\mathbf{W} = \{w_{k-1}, \dots, w_1, w_0, \dots, w_{-m}\}$$

informacja cyfrowa

system dziesiętny

Zbiór liczb dozwolonych jest dziesięcioelementowy $D = \{0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9\}$.

Wektor wag $W = \{\dots, 10^3, 10^2, 10^1, 1, 10^{-1}, 10^{-2}, 10^{-2} \dots\}$

przykład:

$$83678,15 = 8 \cdot 10^4 + 3 \cdot 10^3 + 6 \cdot 10^2 + 7 \cdot 10^1 + 8 \cdot 10^0 + 1 \cdot 10^{-1} + 5 \cdot 10^{-2}$$

system dwójkowy

Zbiór liczb dozwolonych jest dwuelementowy $D = \{0, 1\}$.

Wektor wag $W = \{\dots, 2^3, 2^2, 2^1, 1, 2^{-1}, 2^{-2}, 2^{-2} \dots\}$

przykład:

$$10110,1 = 1 \cdot 2^4 + 0 \cdot 2^3 + 1 \cdot 2^2 + 1 \cdot 2^1 + 0 \cdot 2^0 + 1 \cdot 2^{-1}$$

informacja cyfrowa

$$b_{n-1}b_{n-2} \dots b_2b_1b_0$$

naturalny kod binarny (NKB)

$$\sum_{i=0}^{i=n-1} b_i \cdot 2^i$$

NKB	dziesięćnie
1	1
10	2
100	4
1000	8
10000	16
100000	32
1000000	64
10000000	128
100000000	256
1000000000	512
10000000000	1024

sygnał

Współcześnie telekomunikacja i elektronika powszechnego użytku prawie całkowicie zostały zdominowane przez cyfrowe przetwarzanie sygnałów, które jest powtarzalne, bardziej niezawodne i tańsze od przetwarzania analogowego

sygnał

Twierdzenie Kotelnikowa-Shannona o próbkowaniu

1. Sygnał o skończonym paśmie i skończonej energii, nie zawierający składowych widma o częstotliwości przekraczającej W Hz może być jednoznacznie opisany za pomocą próbek wziętych w punktach czasu odległych o $1/2W$ sekund.
2. Sygnał o skończonym paśmie i skończonej energii, nie zawierający składowych widma o częstotliwości przekraczającej W Hz może być jednoznacznie odtworzony z próbek wziętych w punktach czasu odległych o $1/2W$ sekund.

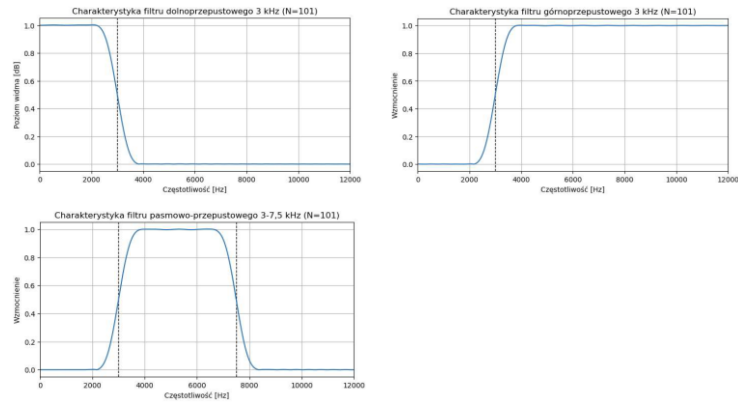
Kryterium Nyquista - $F_p > 2f_{\max}$

System	f_{\max}	F_p
telefonía	3,4kHz	8kHz
CD	20kHz	44,1kHz
TV cyfrowa	6MHz	13,5MHz

sygnał

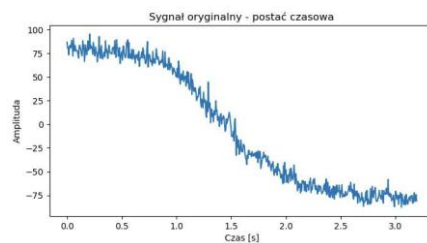
- ◆ **Cyfrowe przetwarzanie sygnałów (CPS; ang. Digital Signal Processing, DSP)** - dziedzina nauki i techniki zajmująca się sygnałami w postaci cyfrowej i metodami przetwarzania takich sygnałów. Cyfrowe przetwarzanie sygnałów i analogowe przetwarzanie sygnałów są gałęziami nadrzędnej dyscypliny: przetwarzania sygnałów. W ramach CPS wskazać można takie obszary jak: cyfrowe przetwarzanie dźwięku, cyfrowe przetwarzanie obrazów oraz przetwarzanie mowy.
- ◆ Pierwszym etapem cyfrowego przetwarzania sygnałów jest zazwyczaj konwersja sygnału z postaci analogowej na cyfrową za pomocą przetwornika analogowo-cyfrowego. Często sygnał przetworzony cyfrowo jest sygnałem wejściowym dla układu analogowego - wymaga to zastosowania przetwornika cyfrowo-analogowego.
- ◆ Algorytmy cyfrowego przetwarzania sygnałów są niekiedy realizowane przez specjalizowane urządzenia komputerowe, które korzystają ze specjalizowanych procesorów sygnałowych (ang. Digital Signal Processor, DSP). Pozwalają one na przetwarzanie sygnałów w czasie rzeczywistym (ang. real time signal processing).

NP. filtracja cyfrowa

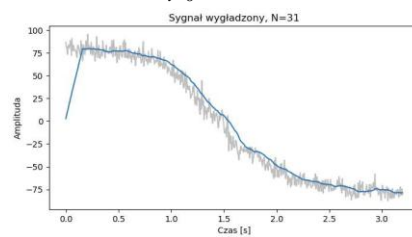

filtracja cyfrowa

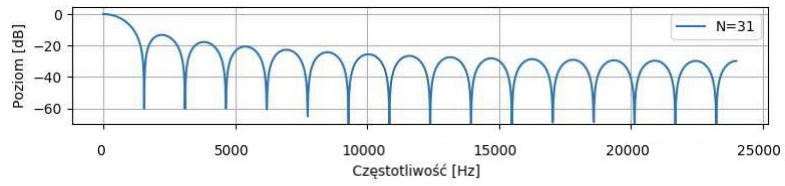
Mamy sygnał:

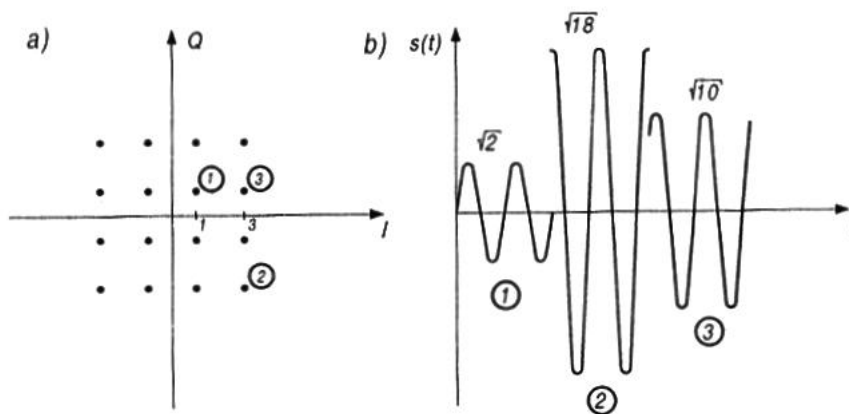
$$y[n] = \frac{1}{N} \sum_{i=0}^{N-1} x[n-i] \quad \text{Filtr średniej ruchomej}$$

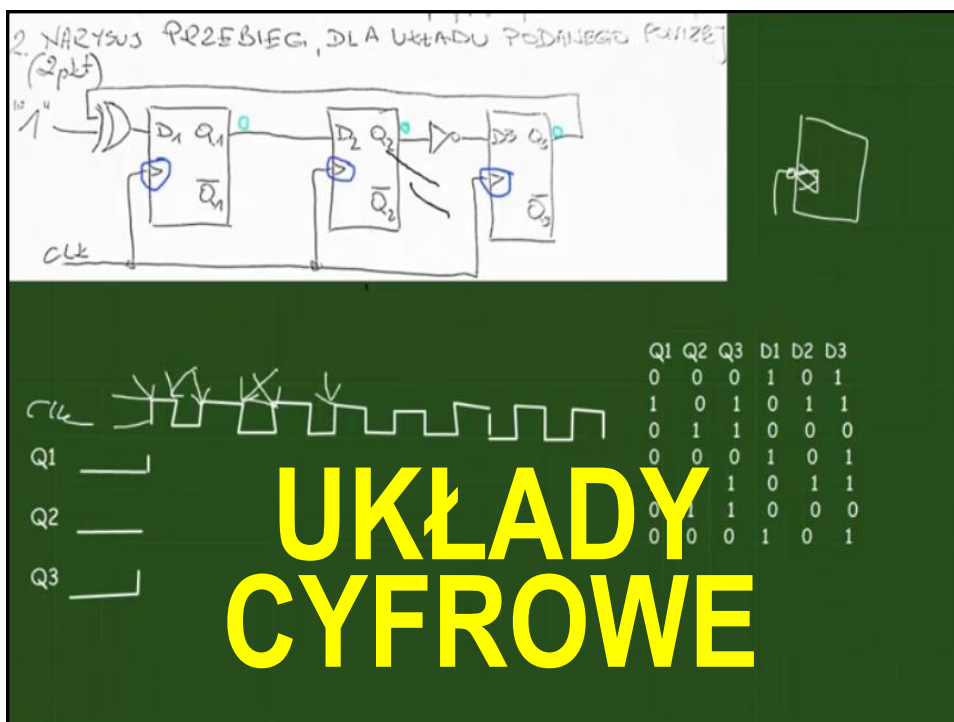
filtracja cyfrowa

Przykład 2. Transmisja sygnału cyfrowego w paśmie telefonicznym. Modułacja QAM.

16-Quadrature AM

układy cyfrowe

Układy cyfrowe to rodzaj układów elektronicznych w których sygnały napięciowe przyjmują tylko określoną liczbę poziomów. Najczęściej (choć nie zawsze) liczba poziomów jest równa dwa, a poziomom przypisywane są stany 0 i 1.

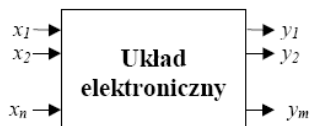
Zalety układów cyfrowych:

- Możliwość bezstratnego kodowania i przesyłania informacji – jest to coś, czego w układach analogowych operujących na nieskończonej liczbie poziomów napięć nie sposób zrealizować.
- Zapis i przechowywanie informacji cyfrowej jest prostsze.
- Mniejsza wrażliwość na zakłócenia elektryczne.
- Możliwość tworzenia układów programowalnych

Wady układów cyfrowych:

- Są skomplikowane zarówno na poziomie elektrycznym, jak i logicznym
- Chociaż są bardziej odporne na zakłócenia, to wykrywanie przekłamań stanów logicznych, np. pojawienie się stanu 0 zamiast spodziewanego 1, wymaga dodatkowych zabezpieczeń. Jeszcze większy problem stanowi ewentualne odtworzenie oryginalnej informacji.

układ cyfrowy

Sygnal WE: $X = \langle x_1, \dots, x_n \rangle$, sygnał WY: $Y = \langle y_1, \dots, y_m \rangle$

Sygnal binarny – sygnał cyfrowy o dwuelementowym zbiorze wartości.

Dwie wartości sygnału binarnego – „logiczne zero” oraz „logiczne jeden”.

Reprezentacja fizyczna 0 / 1 (sygnał elektryczny) może być różna. Np.:

- zakresy napięć w TTL (i technologiach nowszych):
 - „0” → $0 \div 0.8V$
 - „1” → $3 \div 5V$
- standard transmisji szeregowej:
 - „0” → $+5 \div 15V$
 - „1” → $-5 \div -15V$
- automatyka przemysłowa:
 - sygnały prądowe (mniej podatne na zakłócenia)

układ cyfrowy

Układy logiczne to dział *techniki cyfrowej*, w której układy cyfrowe konstruowane są na poziomie *bramek logicznych i przerzutników*.

Kombinacyjne
(przełączające,
bez pamięci)

stan wyjść układu zależy wyłącznie od aktualnego stanu wejść, a nie od historii zmian stanów

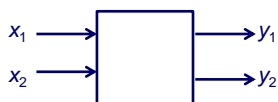
Sekwencyjne
(z pamięcią)

odpowiedź układu zależy od historii otrzymanych pobudzeń, układ „pamięta” stany wejść w chwilach poprzednich. Inaczej: dla jednego i tego samego sygnału WE układ może odpowiadać różnie, w zależności od tego, jakie były pobudzenia wcześniejsze.

Kombinacyjne układy cyfrowe

- Podstawowa metoda opisu pracy układu kombinacyjnego – **tabela prawdy**
- Dla n wejść tabela prawdy ma 2^n wierszy, zwykle wypisywanych w porządku kolejnych wektorów w NKB.

Np. dla $n = m = 2$:

x_1	x_2	y_1	y_2
0	0	0	0
0	1	0	1
1	0	0	1
1	1	1	0

- Pracy układu sekwencyjnego tak opisać nie można.

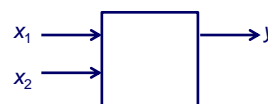
Definicje podstawowych operacji

- NEGACJA

x	\bar{x}
0	1
1	0

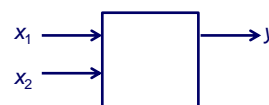
- SUMA LOGICZNA (OR)

x_1	x_2	y
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	1

- ILOCZYN LOGICZNY (AND).

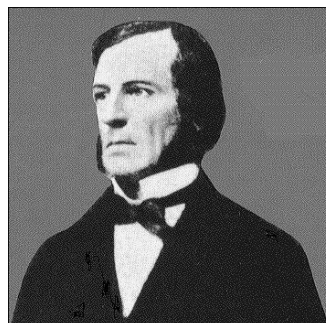
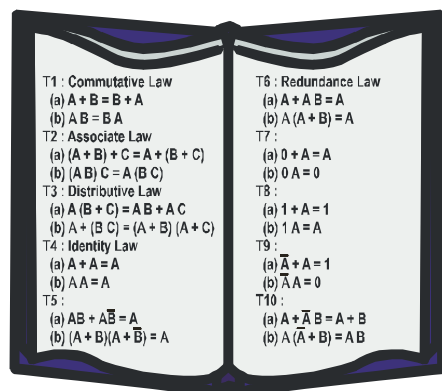
x_1	x_2	y
0	0	0
0	1	0
1	0	0
1	1	1

algebra Boole'a

Do opisu działania układów logicznych zastosowano pierwotnie klasyczny rachunek zdań.

1847 - *Analiza matematyczna logiki* George'a Boole'a,

Algebra Boole'a

Za historycznie pierwszą pracę dotyczącą teorii sieci przełączających uważana jest praca Shannona *A Symbolic Analysis of Relay and Switching Circuits* (1938)

Ideą było opracowanie systemu matematycznego pozwalającego na systematyczny opis i analizę układów przełączających.

Shannon zastosował klasyczny rachunek zdań.

Istnieje system algebraiczny, który zawiera aparat formalny do badania i syntezy sieci przełączających, równoważny rachunkowi zdań. To **algebra Boole'a**

Algebra Boole'a opis aksjomatyczny

Algebrą Boole'a jest system:

$$\text{BOOL} = \langle B, 0, 1, \bar{}, +, \cdot \rangle$$

gdzie

B jest zbiorem i ma co najmniej dwa różne elementy

0 i 1 są wyróżnionymi stałymi nazywanymi zerem i jedynką boolowską

$\bar{}$ jest działaniem jednoargumentowym nazywanym dopełnieniem (negacją)

$+$, \cdot są działaniami dwuargumentowymi (dodawaniem i mnożeniem)

i dla dowolnych $a, b, c \in B$ spełnione są następujące aksjomaty

1. $(a + b) + c = a + (b + c)$ *łączność operacji $+$*
2. $(a \cdot b) \cdot c = a \cdot (b \cdot c)$ *łączność operacji \cdot*
3. $a + b = b + a$ *przemienność operacji $+$*
4. $a \cdot b = b \cdot a$ *przemienność operacji \cdot*
5. $(\exists! 0)a + 0 = 0 + a = a$ *istnienie elementu neutralnego operacji $+$*
6. $(\exists! 1)a \cdot 1 = 1 \cdot a = a$ *istnienie elementu neutralnego operacji \cdot*
7. $a + (b \cdot c) = (a + b) \cdot (a + c)$ *rozdzielność $+$ względem \cdot*
8. $a \cdot (b + c) = (a \cdot b) + (a \cdot c)$ *rozdzielność \cdot względem $+$*
9. $a + \bar{a} = 1$ i $a \cdot \bar{a} = 0$ *istnienie dopełnienia*

Algebra Boole'a wyrażenia boolowskie

Definicja. Wyrażenie boolowskie generowane przez zmienne x_1, \dots, x_n jest określone w następujący sposób:

- (1) 0 i 1 są wyrażeniami boolowskimi
- (2) jeżeli x_i jest zmienną to x_i jest wyrażeniem boolowskim dla $i = 1, \dots, n$
- (3) jeżeli A jest wyrażeniem boolowskim to \bar{A} jest wyrażeniem boolowskim
- (4) jeżeli A i B są wyrażeniami boolowskimi to $A \cdot B$ jest wyrażeniem boolowskim
- (5) jeżeli A i B są wyrażeniami boolowskimi to $A + B$ jest wyrażeniem boolowskim

Przykład. Zbadajmy, czy $A = x_1 \cdot (\bar{x}_2 + \bar{x}_3)$ jest wyrażeniem boolowskim.

Algebra Boole'a

przekształcenia wyrażeń boolowskich

$$F = x * \bar{y} * z + x * \bar{y} * \bar{z} = x * \bar{y} * (z + \bar{z}) = x * \bar{y}$$

$$F = \bar{x} * y + \bar{z} * (\bar{x} * y + z) = \bar{x} * y + \overset{1}{\bar{z}} * \bar{x} * y + \bar{z} * z =$$

$$= \bar{x} * y * \underbrace{(1 + \bar{z})}_{1} = \bar{x} * y \quad \underbrace{\bar{z} * z}_{0}$$

$$F = x * y + y * \bar{z} + \bar{x} * \bar{z} = x * y + y * \bar{z} * (x + \bar{x}) + \bar{x} * \bar{z} =$$

$$= \underbrace{x * y + x * y * \bar{z} + \bar{x} * y * \bar{z}}_{1} + \bar{x} * \bar{z} = \underbrace{\bar{x} * \bar{z}}_{1}$$

$$= x * y * \underbrace{(1 + \bar{z})}_{1} + \bar{x} * \bar{z} * \underbrace{(y + 1)}_{1} = x * y + \bar{x} * \bar{z}$$

Algebra Boole'a

prawa de Morgana i przekształcenia wyrażeń boolowskich

Wychodząc z aksjomatów algebry Boole'a można udowodnić prawdziwość wyrażeń, zwanych **prawami deMorgana**

$$\overline{a + b} = \bar{a} \cdot \bar{b}$$

$$\overline{a \cdot b} = \bar{a} + \bar{b}$$

Algebra Boole'a

prawa de Morgana i przekształcenia wyrażeń boolowskich

$$\overline{a+b} = \bar{a} \cdot \bar{b}$$

$$\overline{a \cdot b} = \bar{a} + \bar{b}$$

Przekształćmy wyrażenie $\overline{x \oplus y}$

$$x \oplus y \stackrel{df}{=} x \cdot \bar{y} + \bar{x} \cdot y$$

$$\overline{x \oplus y} = \overline{\bar{x}y + x\bar{y}} = \overline{\bar{x}y} \cdot \overline{x\bar{y}} = (\overline{\bar{x}} + \overline{y}) \cdot (\overline{x} + \overline{\bar{y}}) = (x + y) \cdot (\bar{x} + \bar{y}) = x\bar{x} + x\bar{y} + \bar{x}y + \bar{y}\bar{y} = xy + \bar{x}\bar{y} = \overline{xy + \bar{x}\bar{y}}$$

Prawo de Morgana

Prawo de Morgana

Aksjomat 8

Aksjomat 9

Prawo de Morgana

Algebra Boole'a

prawa de Morgana i przekształcenia wyrażeń boolowskich

Znajdź najprostszą postać funkcji.

$$F = x \cdot z + \bar{x} \cdot \bar{y} \cdot z + y \cdot z$$

$$F = \bar{x} + x \cdot y + x \cdot \bar{z} + x \cdot \bar{y} \cdot z$$

Przekształć, wykorzystując prawa de Morgana, poniższe funkcje do postaci zawierającej jedynie operatory sumy i negacji.

$$F = \bar{x} \cdot \bar{y} + \bar{x} \cdot z + \bar{y} \cdot z$$

$$F = (y + \bar{z}) \cdot (x + y) \cdot (\bar{y} + z)$$

Algebra Boole'a

prawa de Morgana i przekształcenia wyrażeń boolowskich

Znajdź najprostszą postać funkcji.

$$F = x \cdot z + \bar{x} \cdot \bar{y} \cdot z + y \cdot z = z(x + \bar{x} \cdot \bar{y} + y) =$$

$$z(x + \overline{x \cdot y} + y) = z(x + y + \overline{x \cdot y}) = z$$

Algebra Boole'a

prawa de Morgana i przekształcenia wyrażeń boolowskich

Znajdź najprostszą postać funkcji.

$$F = \bar{x} + x \cdot y + x \cdot \bar{z} + x \cdot \bar{y} \cdot z = \bar{x} + x \cdot (y + \bar{z} + \bar{y} \cdot z)$$

$$= \bar{x} + x \cdot (y + \bar{z} + y + z) = \bar{x} + x = 1$$

Algebra Boole'a

prawa de Morgana i przekształcenia wyrażeń boolowskich

Przekształć, wykorzystując prawa de Morgana, poniższe funkcje do postaci zawierającej jedynie operatory sumy i negacji.

$$F = \bar{x} \cdot \bar{y} + \bar{x} \cdot z + \bar{y} \cdot z = \overline{x + y} + \overline{x + z} + \overline{y + z}$$

$$F = (y + \bar{z}) \cdot (x + y) \cdot (\bar{y} + z) = \overline{\overline{(y + \bar{z}) \cdot (x + y) \cdot (\bar{y} + z)}} \\ = \overline{\overline{(y + \bar{z})} + \overline{\overline{(x + y)}} + \overline{\overline{(\bar{y} + z)}}}$$

Algebra Boole'a

zasada dualizmu

Jeśli w dowolnej tożsamości algebry Boole'a zastąpimy:

- działania: „+” przez „•” i „•” przez „+” oraz
- stałe: 0 na 1 i 1 na 0

to otrzymamy także prawdziwą tożsamość.

Algebra Boole'a

funkcje boolowskie

Definicja. Funkcją boolowską lub funkcją przełączającą $f(x_1, \dots, x_n)$ nazywamy każde odwzorowanie

$$f: D^n \rightarrow \{0,1\}$$

gdzie dziedzina funkcji $D^n \subseteq \{0,1\}^n = \{0,1\} \times \{0,1\} \times \dots \times \{0,1\}$

Ponieważ zbiór $\{0,1\}^n$ ma 2^n elementów a zbiór $\{0,1\}$ dwa elementy to

Twierdzenie. Istnieje 2^{2^n} funkcji przełączających n zmiennych

Dla funkcji boolowskich zdefiniowane są operacje $+$, \cdot , oraz $\bar{}$.

$D^n = \{0,1\}^n \Leftrightarrow f$ nazywamy funkcją zupełną.

$D^n \subset \{0,1\}^n \Leftrightarrow f$ nazywamy funkcją niezupełną.

W praktyce funkcje niezupełne występują często, np. gdy niektóre kombinacje wejściowe w pracy układu nie pojawiają się. Fakt ten wykorzystuje się przy minimalizacji (upraszczaniu) układu cyfrowego.

Algebra Boole'a

funkcje boolowskie

Funkcję boolowską można przedstawić w formie tzw *tablicy prawdy*

Przykład 1.

Mamy funkcję $f(x_1, x_2, x_3)$ zdefiniowaną poniżej

x_1	x_2	x_3	f
0	0	0	0
0	0	1	0
0	1	0	1
0	1	1	0
1	0	0	1
1	0	1	1
1	1	0	0
1	1	1	1

Algebra Boole'a

funkcje boolowskie

Funkcję boolowską można przedstawić w formie tzw *tablicy prawdy*

Przykład 2. Tablica prawdy *funkcji niezupełnej*.

x_1	x_2	x_3	f
0	0	0	0
0	0	1	0
0	1	0	1
0	1	1	-
1	0	0	1
1	0	1	-
1	1	0	-
1	1	1	1

Algebra Boole'a

funkcje boolowskie

- W praktyce *funkcje boolowskie* reprezentowane są przez *wyrażenia boolowskie*.
- Zwykle istnieje wiele wyrażeń boolowskich reprezentujących tę samą funkcję. Jeżeli x_1, \dots, x_n są zmiennymi boolowskimi to wyrażenie boolowskie będące konkatencją wszystkich zmiennych lub ich negacji nosi nazwę *iloczynu elementarnego*. (np. dla $n=3$ $x_1 \cdot x_2 \cdot x_3$, $x_1 \cdot \bar{x}_2 \cdot \bar{x}_3$)
- Podobnie wyrażenie boolowskie będące sumą wszystkich zmiennych lub ich negacji nosi nazwę *sumy elementarnej*. (np. dla $n=3$ $x_1 + x_2 + x_3$, $x_1 + x_2 + \bar{x}_3$)
- Jedną wyróżnioną formą zapisu wyrażenia nosi nazwę *postaci kanonicznej*. Istnieją dwie równoważne postaci kanoniczne: *kanoniczna postać sumy*
 - ♦ $f(x_1, \dots, x_n) = \sum_{i \in I_1} P_i$
 oraz *kanoniczna postać iloczynu*:
 - ♦ $f(x_1, \dots, x_n) = \prod_{i \in I_0} S_i$
- gdzie I_1 i I_0 są zbiorami tych indeksów, dla których $f(x_1, \dots, x_n)$ przyjmuje odpowiednio wartość 1 lub wartość 0, P_i są iloczynami elementarnymi a S_i elementarnymi sumami.

Algebra Boole'a

funkcje boolowskie

Przykład

x_1	x_2	x_3	f
0	0	0	0
0	0	1	0
0	1	0	1
0	1	1	0
1	0	0	1
1	0	1	1
1	1	0	0
1	1	1	1

Funkcję boolowską przedstawioną wyżej opisuje odpowiadające jej wyrażenie kanoniczne sumy.

$$f(x,y,z)=0\bar{x}_1\bar{x}_2\bar{x}_3 + 0\bar{x}_1\bar{x}_2x_3 + 1\bar{x}_1x_2\bar{x}_3 + 0\bar{x}_1x_2x_3 + 1x_1\bar{x}_2\bar{x}_3 + 1x_1\bar{x}_2x_3 + 0x_1x_2\bar{x}_3 + 1x_1x_2x_3$$

$$f(x,y,z)=\bar{x}_1x_2\bar{x}_3 + x_1\bar{x}_2\bar{x}_3 + x_1\bar{x}_2x_3 + x_1x_2x_3$$

Algebra Boole'a

funkcje boolowskie

Przykład

x_1	x_2	x_3	f
0	0	0	0
0	0	1	0
0	1	0	1
0	1	1	0
1	0	0	1
1	0	1	1
1	1	0	0
1	1	1	1

lub równoważne mu wyrażenie kanoniczne iloczynu

$$f(x,y,z)=(x_1+x_2+x_3)(x_1+x_2+\bar{x}_3)(x_1+\bar{x}_2+\bar{x}_3)(\bar{x}_1+\bar{x}_2+x_3)$$

Algebra Boole'a

funkcje boolowskie

Przedstawiony sposób konstruowania wyrażenia kanonicznego sumy uzasadnia twierdzenie Shannona

Tw.

Dowolną funkcję boolowską $f(x_1, \dots, x_n)$ można przedstawić w postaci:

$$\begin{aligned} f(x_1, x_2, \dots, x_n) = & f(1,1,1,\dots,1)x_1x_2\dots x_n + \\ & + f(0,1,1,\dots,1)\overline{x_1}x_2\dots x_n + \\ & + f(1,0,1,\dots,1)x_1\overline{x_2}\dots x_n + \\ & + f(0,0,1,\dots,1)\overline{x_1}\overline{x_2}\dots x_n + \\ & + \dots \\ & + f(0,0,0,\dots,0)\overline{x_1}\overline{x_2}\dots\overline{x_n} \end{aligned}$$

Algebra Boole'a

funkcje boolowskie

Podobnie jest dla wyrażenia kanonicznego iloczynu

Dowolną funkcję boolowską $f(x_1, \dots, x_n)$ można przedstawić w postaci:

$$\begin{aligned} f(x_1, x_2, \dots, x_n) = & [f(1,1,1,\dots,1) + \overline{x_1} + \overline{x_2} + \dots + \overline{x_n}] \\ & \cdot [f(0,1,1,\dots,1) + x_1 + \overline{x_2} + \dots + \overline{x_n}] \cdot \\ & \cdot [f(1,0,1,\dots,1) + \overline{x_1} + x_2 + \dots + \overline{x_n}] \cdot \\ & \cdot [f(0,1,1,\dots,1) + x_1 + x_2 + \dots + \overline{x_n}] \cdot \\ & \cdot \dots \\ & \cdot [f(0,0,0,\dots,0) + x_1 + x_2 + \dots + x_n] \end{aligned}$$

Algebra Boole'a

funkcje boolowskie

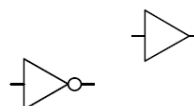
- Użyte operacje *sumy, iloczynu i negacji* stanowią **system funkcjonalnie pełny**, to znaczy, że dla każdej funkcji logicznej można utworzyć wyrażenie ją reprezentujące zapisane za pomocą tylko tych operacji.
- Istnieją inne systemy funkcjonalnie pełne, np.
 - ◆ operacja NAND
 - ◆ operacja NOR

Algebra Boole'a

funkcje boolowskie

Funkcje jednej zmiennej:

$f(x) \equiv 0$	Stała zero
$f(x) = x$	powtórzenie
$f(x) = \bar{x}$	negacja
$f(x) = 1$	Stała jeden

Algebra Boole'a

funkcje boolowskie

funkcje dwóch zmiennych

$x_1 \backslash x_2$	0	1	1	1	Wzór	Oznaczenie	Nazwa	Symbol	Uwagi
f_0	0	0	0	0	0	–	Stała zero	–	–
f_1	0	0	0	1	$x_1 \cdot x_2$	$x_1 \cdot x_2$	Iloczyn	(1)	AND, koniunkcja
f_2	0	0	1	0	$x_1 \cdot \overline{x_2}$	$x_1 \Delta x_2$	Zakaz przez x_2	–	–
f_3	0	0	1	1	x_1	x_1	Zmienna x_1	–	–
f_4	0	1	0	0	$\overline{x_1} \cdot x_2$	$x_2 \Delta x_1$	Zakaz przez x_1	–	–
f_5	0	1	0	1	x_2	x_2	Zmienna x_2	–	–
f_6	0	1	1	0	$x_1 \cdot \overline{x_2} + \overline{x_1} \cdot x_2$	$x_1 \oplus x_2$	Różnica symetryczna	(2)	EX-OR, nierównoważność, suma modulo 2
f_7	0	1	1	1	$x_1 + x_2$	$x_1 + x_2$	Suma	(3)	OR, alternatywa

Algebra Boole'a

funkcje boolowskie

funkcje dwóch zmiennych

f_8	1	0	0	0	$\overline{x_1} \cdot \overline{x_2}$	$\overline{x_1 + x_2}$	Negacja sumy	(4)	Funkcja Pierce'a, NOR
f_9	1	0	0	1	$x_1 \cdot x_2 + \overline{x_1} \cdot \overline{x_2}$	$x_1 \equiv x_2$ $x_1 \odot x_2$	Równoważność	(5)	EX-NOR
f_{10}	1	0	1	0	$\overline{x_2}$	$\overline{x_2}$	Negacja x_2	(j.w.)	–
f_{11}	1	0	1	1	$x_1 + \overline{x_2}$	$x_2 \rightarrow x_1$	Implikacja	–	–
f_{12}	1	1	0	0	$\overline{x_1}$	$\overline{x_1}$	Negacja x_1	(j.w.)	–
f_{13}	1	1	0	1	$\overline{x_1} + x_2$	$x_1 \rightarrow x_2$	Implikacja	–	–
f_{14}	1	1	1	0	$\overline{x_1} + \overline{x_2}$	$\overline{x_1 \cdot x_2}$	Negacja iloczynu	(6)	Funkcja Sheffera, NAND
f_{15}	1	1	1	1	1	–	Stała jeden	–	–

Symbole bramek logicznych

(1) Bramka AND:

(3) Bramka OR:

(6) Bramka NAND:

(4) Bramka NOR:

(2) Bramka EX-OR:

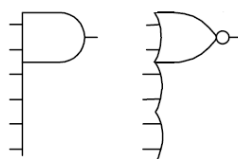

(5) Bramka EX-NOR:

x_1	x_2	$x_1 \oplus x_2$	$x_1 \odot x_2$
0	0	0	1
0	1	1	0
1	0	1	0
1	1	0	1

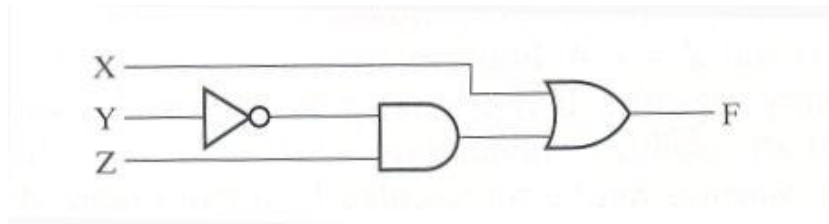
Funktory wielowejściowe

- Wielowejściowe symbole dla sumy modulo 2 (EX-OR) stosuje się rzadko.

Realizacja techniczna - bramki i układy logiczne

Układy zbudowane z bramek logicznych noszą nazwę układów (sieci) logicznych
Przykład:

$$F = X + (\bar{Y} \cdot Z)$$

Realizacja techniczna - bramki i układy logiczne

Przykład: $F = x * z + \bar{x} * \bar{y} * z + y * z$

